

at give et Afkald, som kan faa ubehagelige Konsekvenser. Jeg frygter for, at den Form, som Paragraffen har, skal medføre det, som den højtærede Justitsminister selv for et Øjeblik siden antydede, at Sagførerne kommer ind paa den Praksis at have trykte Formularer liggende, som man anmoder dem, der henvender sig i Sager af denne Art, om at underskrive, og dermed kan man jo sige, at der foreligger en Tilkendegivelse fra disse Mennesker af, at de frafalder Sikkerhedsstillelse. Jeg er altsaa meget betænkelig ved denne § 7. Naar en Arvelader eller Folk, som vil oprette Testamente, henvender sig til en Sagfører, er det jo ikke altid, saaledes som det siges i en Skrivelse fra Sagførerraadet af 17. Februar, fordi denne juridiske Person er en Mand, som man har Tillid til, det gaar vel ofte saaledes, naar Folk henvender sig til en Sagfører for at faa skrevet et Testamente, at Sagføreren henstiller til de paagældende, at der i Testamentet indføjes en Bestemmelse om, at han, netop han, indsættes til at være Eksekutor i det Bo, der senere kan blive Tale om at bestyre. Saaledes tror jeg, det gaar i det praktiske Liv, og det er altsaa ikke ganske det samme som det, Sagførerraadet udtaler i den Skrivelse, jeg nævnte.

Efter den Redegørelse, den højtærede Justitsminister nu har givet angaaende Vanskelighederne ved at faa § 7 affattet paa en saadan Maade, at man kan være sikker paa i alle Tilfælde at skabe betryggende Forhold, skal jeg imidlertid for mit Vedkommende erklære mig villig til paa min Gruppes Vegne at arbejde med paa hurtig Fremme af Lovforslaget, saaledes som det foreligger, i Haab om, at vi allerede i denne Samling skal faa en Lov ud af det, og i Forventning om, at der ikke i den kommende Tid skal forekomme Tilfælde af den kedelige Art, som vi desværre har haft alt for mange af i de senere Aar.

Af øvrige Enkeltheder finder jeg blot Anledning til at nævne Bestemmelsen om, at Tilsynet med Bobehandlingen nu flyttes fra Amterne til en fælles Institution. Jeg ved, at der andetsteds har været delte Meninger om denne Bestemmelse; jeg vil dog anse det for det heldigste, at man har disse Sager til Behandling paa eet Sted, idet man derved faar en større Garanti for, at

Boerne kommer under et kyndigt Tilsyn, og at der bliver Adgang for en kyndig Revision til at følge Sagernes Gang. Dette synes jeg er af større Betydning end det, der gemmer sig bag Ønsket om at bevare Tilsynet hos Amterne.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale en hurtig og velvillig Fremme af Lovforslaget i den Form, hvori det her foreligger.

Rytter: Ogsaa vi fra Venstres Side hilser dette Lovforslag med Glæde. Udviklingen efter Krigen medførte paa mange forskellige Omraader store Bedragerier, saaledes ogsaa i Eksekutorboer, hvor der ofte skete store Underslæb. Dette Forhold blev derfor taget meget energisk op af Sagførerne, idet disse selv fandt, at det var nødvendigt at faa andre Regler paa dette Omraade. Der var Tale om at gaa 2 Veje. Den ene var at indføre Kontrol med Eksekutorboerne, og den anden var Forsikringsvejen. I Ministeriet var man ikke særlig begejstret for at oprette en Forsikring mod Bedragerier, saa at man overfor Eksekutorer, altsaa de Folk, der var udset som særlig betroede, skulde indføre et særligt Forsikringsinstitut; vi mente paa den Tid, at vi kunde opnaa meget ved en Kontrol med Eksekutorboerne. Der blev derfor fra Ministeriets Side iværksat en effektiv Kontrol med alle Eksekutorboer, idet der blev indledet en Undersøgelse af, hvordan Arbejdet skred frem indenfor de forskellige Boer. Det viste sig da, at der var Boer, som var blevet behandlet i 24 Aar og endnu ikke var afsluttet. Men i Løbet af 2—3 Aar lykkedes det at faa disse ældre Boer ud af Verden, idet Sagførerne ogsaa ydede kraftig Assistance hertil. Herigennem naaede vi til den Overbevisning, at man kunde opnaa det, man tilsigtede, ved en effektiv Kontrol med Eksekutorboerne, og jeg tror, at den Opfattelse nu har sejret, at det er Kontrolvejen, man skal gaa. Det var derfor ganske naturligt, at Ministeriet paa det daværende Tidspunkt bad Administrationskommissionen om sammen med Ministeriets Repræsentanter at udarbejde et Forslag. Det hele var nemlig meget upraktisk ordnet den Gang, idet det var ordnet ved en Mængde Cirkulærer, snart til Amtet, snart til Skifteretten og snart til andre Myndig-